

rialetilskud ved Udførelse af offentlige Arbejder, modsætter vi os ligeledes dette. Thi det har jo vist sig efter Loven af 1. December 1925, at denne Form for Tilskud praktisk talt virker paa samme Maade som et Tilskud af ca. 2 Kr. pr. Normalarbejdsdag, som foreslaaet i § 6. Og jeg vil gerne tilføje, at en Tilskudsordning i den Form vil paaføre det mindre Haandværk, der er ramt af Krisen i lige saa høj Grad som Industrien, en ganske ødelæggende Konkurrence.

Da Mindretallet altsaa bestemt maa modsætte sig de Paragraffer i Lovforslaget, som indeholder direkte Tilskud, følger det alene heraf, at vi heller ikke kan tiltræde Forslagets andet Hovedpunkt, nemlig de i Afsnit V indeholdte Bestemmelser om en Formueafgift paa ca. 24 Millioner, der tænkes anvendt til Dækning af de i Forslaget indeholdte Tilskud. Det forekommer os, at en Formueafgift som den foreslaaede virker meget vilkaarligt, idet den paalægger en Del af Formuerne en Særafgift, medens andre gaar fri. Men det, der for os er Hovedsagen, er, at vi mener, at en Formueafgift vil virke hemmende paa Kapitaldannelsen her i Landet, og da vi for Tiden har en stor Kapitalmangel, burde vore Bestræbelser snarere gaa ud paa at fremkalde øget Kapitaldannelse end paa at gennemføre Forslag, der hindrer Kapitaldannelse. Der er heller slet ingen Tvivl om, at et Forslag af den Art, hvis det gennemføres, vil opfordre til Kapitalflugt. Nu skal jeg villigt erkende, at der er ingen Grund til at forsvare Folk, der, fordi de føler sig mindre godt behandlede af Samfundet, søger at unddrage sig deres Forpligtelser ved at lade deres Formuer flyde ud af Landet for derigennem at unddrage sig Beskatning, men man kan ikke se bort fra Kendsgerningen, som jo utvivlsomt er den, at en Afgift af den foreslaaede Natur netop opfordrer til Kapitalflugt. Vi har jo Eksempler fra andre Lande netop paa dette, og det forekommer mig, at vi maa regne med denne Kendsgerning, naar vi drøfter et Forslag som det foreliggende. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at de store Formuer i Almindelighed er mere internationalt prægede og mere letbevægelige end de mindre Formuer, der som Regel ligger mere fast og derfor ikke saa godt kan unddrage sig Afgifter og Skatter. Vi har jo her i Landet en meget høj Formuebeskatning, og Bestræbelserne burde snarere gaa ud paa at skaffe Lempelser i denne for derigennem at fremme Opsparingen, Kapitaldannelsen, end paa at give Formuerne en yderligere Belastning, hvad utvivlsomt vil

føre med sig, at den Kapitalmangel, som Samfundet lider stærkt under for Tiden, vil blive forøget. Det vil blive vanskeligere at fremskaffe den fornødne Driftskapital, højst sandsynligt vil det ogsaa blive til en højere Rente, og det vil paa en meget uheldig Maade paavirke de i Forvejen lave Obligationsskurser. Det ændrer ikke noget ved vor Stilling, at Forslaget gennem det radikale Venstres Affattelse fremtræder i en noget ændret Form.

Se, gennem dette Forslag, der nu fremtræder som et Flertalsforslag fra Socialdemokraternes og de Radikales Side, naar man jo aldeles ikke særligt at tage en Afgift af de Formuer, der har haft Fordel ved Kronestigningen — det er for øvrigt en Tanke, der vilde have ikke ringe Sympati indenfor vort Parti, dersom den var praktisk gennemførlig —, og lige saa lidt forsøger man paa gennem dette Forslag at støtte dem, der er blevet økonomisk ramt af Kronestigningen. Det er en ren og skær Skatteforøgelse, der foreslaas, og Provenuet foreslaas anvendt dels til Tilskud, dels til Fordeling blandt Kommunerne. Vi ved jo meget vel, at det oprindeligt var det radikale Venstres Ønske, at denne Fordeling af Formueafgiften til Kommunerne skulde af disse anvendes til Lettelse af de kommunale Skatter, men det er man gaaet bort fra under Behandlingen af Forslaget, og nu stilles den Del af Provenuet, som skal uddeles til Kommunerne, til fuldstændig fri Disposition for Kommunerne. At gaa til Udskrivning af en ny Ekstraskat til Staten en Gang for alle for at fordele største Parten af Beløbet til Kommunerne vil neppe virke fremmende for et sundt og økonomisk Kommunestyre. Derimod bør man efter vor Opfattelse ændre de Love, der binder Kommunerne til den overvejende Del af deres Udgifter, ændre dem paa én saadan Maade, at Kommunerne bliver i højere Grad bestemmende over Størelsen af deres egne Udgifter. Det vilde forøge Ansvaret for Pengenes Tilvejebringelse gennem kommunale Skatter, og det vilde opfordre til en sundere og bedre Økonomi.

Jeg skal i Øjeblikket ikke gøre flere Bemærkninger om de to Hovedpunkter i Forslaget, Tilskudsordningen og Formueafgiften, men vil med Hensyn til Forslagets øvrige Bestemmelser gerne fremsætte nogle Bemærkninger.

Vi kan tiltræde Lovforslagets § 2, idet vi dog anser det for rigtigt at nedsætte Grænsen for det samlede Laanebeløb fra 8 til 6 Mill. Kr. Vi mener, at de 6 Mill. Kr. vil være tilstrækkeligt, naar henses til, at